

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15C/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209191
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7817209191.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava v spore žalobcu O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Korfantom, advokátom so sídlom Cyrila a Metoda 4, 048 01 Rožňava proti žalovanej X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., právne zastúpenej JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou so sídlom Zámocká 26, 811 01 Bratislava v konaní o zaplatenie 3.465,- EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaná má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 3.465,- EUR s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná neboli manželia, nejaký čas žili spolu a z ich vzťahu sa narodili dve maloleté deti: O. nar. XX.XX.XXXX a Y.t, nar. XX.XX.XXXX. Spolužitie so žalovanou ukončili v júli 2016. Žalobca so žalovanou nadobudli kúpnyimi zmluvami do podielového spoluvlastníctva každý v podiele 1/2 nehnuteľnosti:

a) Zapísané na LV č. XXX, k. ú. Y. - rodinný dom, s. č. XX na parc. č. XX a pozemky parcely registra „C“ XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 551 m², záhrady o výmere 783 m². Tieto nehnuteľnosti boli nadobudnuté na základe kúpnej zmluvy z 20.05.2014 od predávajúcich A. G., D. G., U. W. a X. G. (ako je to uvedené v kúpnej zmluve zo dňa 20.05.2014, ktorá bola prílohou žaloby, podľa ktorej kúpna cena bola 6.000,- EUR). Na zaplatenie kúpnej ceny na kúpu nehnuteľností, do podielového spoluvlastníctva, ktoré sa kupovali pre oboch účastníkov konania po polovici, účastníkom konania požičali finančné prostriedky rodičia žalobcu, a to X. O., bytom C. sumu 2.000,- EUR a M. O., X., E. XXX sumu 2.000,- EUR.

b) Zapísané na LV č. XXX, k. ú. Y. - rodinný dom s. č. XXX na parcele XXX/X a pozemky parcely registra „C“ XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 265 m², XXX/XX záhrady o výmere 676 m². Uvedené nehnuteľnosti boli kúpené na základe kúpnej zmluvy z 03.12.2015 (ako príloha žaloby, podľa ktorej kúpna cena bola stanovená vo výške 30.000,- EUR, kde časť 20.070,- EUR bola uhradená z úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľnou, a.s., časť vo výške 2.930,- EUR z vlastných zdrojov bezhotovostným prevodom a časť 7.000,- EUR v hotovosti pred podpisom kúpnej zmluvy) od predávajúcich A. U., r. I. a N. N., r. I.. Na zaplatenie časti kúpnej ceny na kúpu nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva oboch účastníkov po polovici, požičal otec žalobcu X. O. sumu 2.930,- EUR. Tieto požičané 2.930,- EUR od X. O. za účelom vyplatenia kúpnej ceny v sume 2.930,- EUR bolo potrebné v celosti zasláť na účet predávajúcich. Preto za týmto účelom boli urýchlene uložené v hotovosti na účet v Slovenskej sporiteľni, a. s. číslo účtu H. dňa 03.12.2015 vo výške 2.930,- EUR. Ešte v ten istý deň 03.12.2015 boli tieto finančné prostriedky prevedené z tohto účtu v celej sume, a to na účty predávajúcich A. U., r. I., bytom I. XXX/X a N. N., r. I., bytom D. XXX/X, D., obom po 1.465,- EUR. Na kúpu týchto nehnuteľností bol oboma účastníkmi so Slovenskej sporiteľne, a.s. zobraňovaný hypotekárny

úver (zmluva o hypotekárnom úvere - príloha žaloby) vo výške 20.070,- EUR plus príslušenstvo, a zmluva o úvere uzavretá oboma účastníkmi ako je to uvedené aj v časti písm. c ako tarchy na LV č. XXX, ale od januára 2016 je nútený splátky splácať žalobca. Tak ako je nútený žalobca splácať ostatné dlhy, nie žalovaná, ktorá si pokojne užíva domovú nehnuteľnosť pod b a smeje sa. Podrobnejšie rozvedené v návrhu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti, kde sa riešia nároky o zrušenie a vyporiadanie plus investície a iné. Žalovaná vo svojich podaniach sľúbila, že otcovi žalobcu sama vráti čo najskôr 3.000,- EUR, ale nič nevrátila.

Žalobca bol nútený vrátiť požičané finančné prostriedky, ktoré boli účastníkom konania požičané na zaplatenie kúpnej ceny za kúpu nehnuteľností do vlastníctva oboch účastníkov pod bodmi a) a b). Keďže žalobca splatil sám spoločné záväzky, pôžičky poskytnuté účastníkom na zaplatenie kúpnej ceny nehnuteľností kúpených do rovnakých podielov spoluvlastníctva oboch účastníkov, v zmysle § 511 Obč. zákonníka, domáhal sa od žalovanej náhrady, čo splatil aj za ňu. K žalobe pripojil aj potvrdenia rodičov žalobcu o vrátení sumy 2.000,- EUR, samostatne otcovi a matke žalobcom.

2. Žalovaná reagovala podaním zo dňa 04.10.2017, kde s návrhom žalobcu na zaplatenie sumy 3.465,- EUR s príslušenstvom nesúhlasila. Žalobu považovala za nedôvodnú a skutočnosť v nej uvedené za nepravdivé. Dôvodila, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi v pomere po 1/2-ici k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX k. ú. Y.. Ide o rodinný dom so súp. č. 15, dvor a záhradu, ktoré nehnuteľnosti nadobudli strany sporu kúpnu zmluvou zo dňa 20.5.2014 za dohodnutú kúpnu cenu 6.000,- EUR. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že finančné prostriedky na kúpu týchto nehnuteľností „požičali“ rodičia žalobcu, X. O. a M. O., obaja po 2.000,- EUR a že by zvyšnú časť kúpnej ceny zaplatil žalobca. Žalovaná nemá vedomosť o žiadnej finančnej pôžičke zo strany rodičov žalobcu, práve naopak na vyplatenie jej časti kúpnej ceny jej poskytol finančnú hotovosť jej otec (3.000,-EUR). Zvyšnú časť kúpnej ceny vyplatil žalobca z vlastných finančných zdrojov, ktoré mal v tom čase k dispozícii a nepotreboval žiadnu pôžičku od svojich rodičov. V súčasnosti ide len o účelové tvrdenie žalobcu, podporujúceho v súčasnosti rodičmi, pretože v tom čase keď žili strany sporu v spoločnej domácnosti, mal žalobca narušené vzťahy so svojimi rodičmi a rozchodom ich vzťahu sa stal opak, vzťahy s rodičmi sa vyriešili a v súčasnosti je žalobca pod tlakom rodičov, ktorí sa snažia, čo najviac finančne vyťažiť z tejto situácie, pretože sa nevedia zmieriť s tým, že domovú nehnuteľnosť užíva žalovaná s maloletými deťmi na základe vzájomnej dohody strán sporu. Strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi v pomere po 1/2-ici k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. Y.. Ide o rodinný dom so súp. č. XXX, dvor a záhradu, ktoré nehnuteľnosti nadobudli strany sporu kúpnu zmluvou zo dňa 3.12.2015 za dohodnutú kúpnu cenu 30.000,- EUR. Časť kúpnej ceny vo výške 20.070,- EUR uhradili predávajúcim z poskytnutého úveru od Slovenskej sporiteľne, a.s., ktorú pôžičku sa dohodli splatiť po 1/2-ici, časť kúpnej ceny vo výške 2.930,- EUR uhradili predávajúcim bezhotovostným prevodom z účtu žalobcu a to tak, že v deň prevodu osobne spoločne vložili na účet žalobcu sumu 2.930,- EUR (obaja po 1.465,- EUR) a z tejto sumy potom uhradili predávajúcim sumu 2 x 1.465,- EUR. Zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 7.000,- EUR bola predávajúcim vyplatená v hotovosti pred podpisom Kúpnej zmluvy ako záloha (každý vyplatil po 3.500,- EUR), čo žalovaný neodporuje. Nie je pravdou, že by otec žalobcu vložil žalobcovi na účet sumu 2.930,- EUR dňa 3.12.2015, pretože tieto finančné prostriedky tam vložili spoločne strany sporu a žalovaná nemala vedomosť o tom, že by žalobcovi takúto sumu zapožičal jeho otec. Je pravdou, že obe vyššie uvedené nehnuteľnosti sú v podielovom spoluvlastníctve strán sporu, pričom domovú nehnuteľnosť na LV č. XXX, k. ú. Y. užíva žalovaná s mal. deťmi a domová nehnuteľnosť na LV č. XXX, k. ú. Y. nie je spôsobilá na užívanie. Žalovaná sa pokúšala mimosúdne vysporiadať a zrušiť ich podielové spoluvlastníctvo, realizovali sa aj spoločné sedenia v advokátskej kancelárii za účelom dohody, avšak bezúspešne, pretože rodičia žalobcu nesúhlasili so žiadnymi navrhovaným riešením.

3. Na vyjadrenie žalovanej reagoval žalobca, podľa ktorého je tvrdenie žalovanej nepravdivé, špekulatívne, tak ako je špekulatívny celý jej postoj ohľadne splácania dlhov a snaha iba získania majetku.

4. Na základe návrhu strán sporu bolo uznesením tunajšieho súdu, sp. zn. 15C/42/2017 zo dňa 03.04.2018 prerušené konanie vedené na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 15C/42/2017 na dobu 6 mesiacov.

5. Uznesením Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 15C/42/2017 zo dňa 03.09.2018 bolo rozhodnuté, že v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/42/2017 sa pokračuje.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie.

7. Na pojednávaní konanom dňa 20.11.2018 žalobca v plnom rozsahu trval na podanej žalobe. Uviedol, že vo veci 11C ide o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. V tomto konaní vo veci 15C ide o nárok vyplývajúci z § 511 Občianskeho zákonníka.

8. Žalovaná taktiež trvala na svojich podaniach doručených k spis. Mala za to, že uvedené konanie nemá právny dôvod a to s poukazom na to, že na tunajšom súde sa vedie konanie sp. zn. 11C/73/2017, kde predmetom konania je vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, kde ide o vyporiadanie dvoch nehnuteľností, ktoré mali byť nadobudnuté zo strany, toho času partnerov, do podielového spoluvlastníctva. V uvedenom konaní bola už na spadnutie dohoda strán sporu, avšak po vyjadrení žalobcu, kde tento trval na tomto konaní, predmetom ktorého je zaplatenie sumy 3.465,- EUR, k uzavretiu dohody nedošlo. Poukázala na to, že žaloba podaná žalobcom neobsahuje žiadny právny dôvod a taktiež neobsahuje ani výrok, z ktorého by bolo zrejmé, čoho sa poriadne žalobca domáha. Poprela dôvodnosť predmetnej žaloby. Uviedla, že žalovaná nevie o žiadnej pôžičke, ktorá by mala byť poskytnutá žalobcovi zo strany jeho rodičov na kúpu týchto nehnuteľností. V čase kúpy nehnuteľností žalobca pracoval s mesačným príjmom približne 500,- EUR s tým, že toho času nemali žiadne výdavky, nakoľko bývali u rodičov žalovanej. Z kúpnej zmluvy vyplýva, že kúpna cena bola zaplatená pred podpísaním kúpnej zmluvy, čo taktiež rozporuje tvrdenia žalobcu, že tento mal dostať finančné prostriedky na kúpu nehnuteľností od svojich rodičov a zároveň ním predložené čestné prehlásenia o tom, že mali byť poskytnuté finančné prostriedky z jednej alebo druhej strany nie sú absolútne datované. Mala za to, že sú účelovo vyhotovené, absentuje overený podpis.

9. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkov.

10. Svedok X. O., otec žalobcu, po zákonom poučení k predmetu výsluchu uviedol, že mladí chceli kúpiť dom, nehnuteľnosť v hodnote 7.000- EUR a on im s bývalou manželkou požičal po 2.000,- EUR. Syn si bral vtedy aj úver vo výške približne 5.000,- EUR na kúpu motorového vozidla. Vzhľadom k tomu, že svedok nedôveroval svojej bývalej žene, tak ako ani ona jemu, stretli sa pred činžiakom v X., kde v aute za prítomnosti G. E. došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov, ktoré dali synovi. Z úveru vo výške cca 5.000,- EUR po kúpe motorového vozidla zostalo synovi nejakých 3.500,- EUR s tým, že svedok s bývalou manželkou doložili po 2.000,- EUR. Potom sa dohodli, že tieto finančné prostriedky mu syn vráti približne o rok. Žalovaná svedkovi uvádzala, že finančné prostriedky vráti, avšak vrátil ich syn približne o rok. Žalovaná neprejavila žiadnu ochotu finančné prostriedky vrátiť. V rámci SMS-ky mu žalovaná napísala, že finančné prostriedky mu vráti v sume 3.000,- EUR do Vianoc, pričom išlo o sumu, ktorá mala byť požičaná na kúpu druhej nehnuteľnosti. K odovzdaniu sumy 3.000,- EUR došlo asi 03.12.2015 v banke v Slovenskej sporiteľni, kde bola prítomná už aj žalovaná, G. E. a bývalá manželka s tým, že boli dohodnutí, že ak on nebude mať dostatok finančných prostriedkov, tak G. E. s jeho bývalou manželkou zvyšok doložia. Keďže svedok má relatívne dobrý príjem (okrem riadnej práce pracuje aj ako taxikár) nebolo potrebné nič dokladať. O požičaní finančných prostriedkov nespisoval nič, veď dával finančné prostriedky synovi.

11. Svedkyňa M. O., matka žalobcu, k predmetu výsluchu vypovedala, že potom ako sa dozvedela, že mladí chcú kúpiť nehnuteľnosť, mala ochotu im požičať. Bola schopná požičať 2.000,- EUR a keďže vedela, že peniaze budú použité do podielového spoluvlastníctva syna a žalovanej peniaze nedarovala, len požičala. Vzhľadom k tomu, že nemá dobrý vzťah s bývalým manželom, avšak majú jediného syna, zavolała bývalému manželovi, že vie požičať 2.000,- EUR, či je aj on ochotný prispieť na kúpu týchto nehnuteľností. Bývalý manžel prejavil záujem, že samozrejme požičia peniaze. Na zvyšnú sumu syn zobral pôžičku vo VÚB banke. Syn už v predchádzajúcom období mal v banke úver, refinancoval ho a zvyšnú sumu, ktorá mu ostala použil na kúpu nehnuteľnosti. K odovzdaniu peňazí došlo spoločne, v rovnakom čase a to pred činžiakom, kde bol prítomný aj priateľ svedkyne G. E.. Žalovaná prítomná nebola. Syn prišiel s otcom a dali mu tie peniaze. Nespísali o tom žiadny papier. K druhej pôžičke uviedla, že mladí si chceli kúpiť nehnuteľnosť vo výške 23.000,- EUR a banka im poskytla úver len vo výške 20.070,- EUR, tak zvyšnú sumu potrebovali nejakým spôsobom získať. Na to sa stretli v banke, ona, bývalý manžel, priateľ svedkyne a žalovaná. Exmanžel dal synovi zvyšnú sumu na kúpu nehnuteľnosti, tých približne 3.000,- EUR a syn ich vložil na svoj účet, následne ich previedol na účet predávajúcich. Syn vrátil peniaze sám v auguste 2016, pričom si na vrátenie bral úver.

12. G. E. v pozícii svedka na pojednávaní k predmetu výsluchu uviedol, že síce nevie uviesť presný dátum, ale syn volal matke, že potrebuje peniaze na kúpu nehnuteľnosti s tým, že istú časť mal dať otec a istú časť mala dať matka. V tom čase boli vzťahy medzi matkou žalobcu a otcom naštrbené, preto žiadala matka o prítomnosť pri odovzdávaní peňazí. Peniaze boli odovzdané tak zo strany matky, ako aj zo strany otca pred činziakom v motorovom vozidle, v ktorom sedeli, bez prítomnosti žalovanej. 2.000,- EUR dala matka, 2.000,- EUR dal otec. K druhej pôžičke malo dôjsť na pôde Slovenskej sporiteľni, niekedy rok, dva po roku 2014, s tým, že svedok s družkou prišli do Slovenskej sporiteľne, pretože tam majú účet a hypotéka, ktorú mladí brali, nepostačovala na kúpu nimi vybranej nehnuteľnosti a v prípade, že by otec žalobcu nemal dostatok peňazí na vykrytie toho rozdielu, tak boli pripravení s družkou, že tú zvyšnú sumu uhradia z ich účtov, keďže aj oni sú majiteľmi účtov v Slovenskej sporiteľni. V banke boli prítomní aj žalobca a žalovaná. Pôžička bola podľa svedka pre oboch. Na podnet svedka došlo k dohode, že pôžička bude vrátená do jedného roka, pričom pri tejto dohode bol prítomný svedok, jeho družka, žalobca a jeho otec, žalovaná prítomná nebola.

13. Svedok O. W., otec žalovanej k predmetu výsluchu uviedol, že nevidel žiadne peniaze, aby dostala dcéra alebo jej druh od jeho rodičov. Žalobca u nich býval tri roky, pričom tri roky nerobil, nedoniesol ani korunu do domácnosti, živili ho, dávali im jesť. Vedel, že po kúpe nehnuteľnosti mali rodičia žalobcu kúpiť umývačku riadu, rúru, príbor, avšak všetky ostatné veci boli zo strany matky žalobcu vzaté preč. Na kúpu prvej nehnuteľnosti brali spotrebný úver, ktorý mali splácať sumou 40,- EUR, pričom aj keď žili obaja v spoločnej domácnosti, obaja mali samostatné peniaze s tým, že spotrebný úver bol poskytnutý žalobcovi v čase, keď už pracoval a dcéra bola na materskej dovolenke. Z týchto príjmov splácali spotrebný úver, ktorý použili na kúpu tejto nehnuteľnosti. Svedok daroval dcére a jej druhovi motorové vozidlo Daewo Leganza s tým, aby sa mohli voziť za rôznymi potrebami. Auto bolo zo strany žalobcu celé pokazené, svedok ho musel dať celé opraviť, zaplatil 46.000,- korún. Na kúpu druhej nehnuteľnosti žalobca so žalovanou využili hypotekárny úver pre mladých.

14. Následne súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi založenými v spise, pričom strany sporu po realizovaní dôkazov ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Súd na základe uvedeného zistil nasledovný skutkový stav.

15. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2014 nadobudli žalobca so žalovanou za dohodnutú kúpnu cenu 6.000,- EUR do podielového spoluvlastníctva v pomere 1/2 nehnuteľnosti v k.ú. Y. vedených na LV č. XXX parcely registra C: parc. č. XX záhrady - 783 m², parc. č. XX zastav. plochy a nádvoria - 551 m², rodinného domu č.s. XX na parc. č. XX a to od predávajúcich A. G., D. G., U. W. a X. G.. Do podielového spoluvlastníctva v pomere 1/2 nadobudli žalobca so žalovanou aj nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Rožňava, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXX, pre k.ú. Y., obec Y., okres Z. evidované ako parcely registra „C“, a to rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria na parcele č. XXX/X o výmere 265 m² a záhrady na parcele č. XXX/XX o výmere 676 m². Tieto nehnuteľnosti nadobudli od kupujúcich A. U. a N. N. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 03.12.2015 za kúpnu cenu 30.000,- EUR, kde časť kúpnej ceny vo výške 20.700,- EUR bola uhradená z úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľňou, a.s., časť ceny vo výške 2.930,- EUR bolo zaplatených z vlastných zdrojov bezhotovostným prevodom a rozdiel kúpnej ceny vo výške 7.000,- EUR bol zaplatený v hotovosti pred podpisom zmluvy.

16. Súd vec právne posúdil nasledovne:

17. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

18. Podľa § 657 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal taký právny vzťah žalovanej s ním, resp. jeho rodičmi, ktorý

by zakladal povinnosť žalovanej zaplatiť mu sumu 3.465,- EUR, t.j. polovicu s peňazí, ktoré mali byť požičané od jeho rodičov. Podľa žalobcu malo dôjsť k pôžičke vo výške 6.930,- EUR zo strany jeho rodičov na kúpu nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva. Žalobca v prejednávanej príhode však neunesol dôkazné bremeno. V konaní je sporné, či vôbec došlo k pôžičke zo strany rodičov pre samotného žalobcu. Žalobcom predložené doklady vo forme potvrdení rodičov (otca o požičaní peňazí a matky, že došlo k vráteniu peňazí zo strany syna) nemožno považovať za právne relevantné. Aj prípadná pôžička pre žalobcu ešte neznamená, že dlžníkom sa stala žalovaná. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, pretože na vznik záväzkového vzťahu sa vyžaduje aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka (pri peňažnej pôžičke), alebo odovzdaním z „ruky do ruky“ (pri nepeňažnej pôžičke). Zmluva o pôžičke je zmluva, ktorou veriteľ prenecháva dlžníkovi určité množstvo druhovo určených (zastupiteľných) vecí na voľné nakladanie, príp. spotrebovanie a dlžník sa zaväzuje vrátiť vec rovnakého druhu (teda nie identickú vec). Občiansky zákonník nestanovuje pri zmluve o pôžičke písomnú formu. V predmetnej veci k odovzdaniu peňažných prostriedkov v oboch prípadoch (či už pri kúpe prvej alebo druhej nehnuteľnosti) malo dôjsť od rodičov žalobcovi, ich synovi (pri prvom odovzdaní žalovaná ani nebola prítomná), nie žalovanej. Z uvedeného vyplýva, že zmluvnými stranami zmluvy o pôžičke boli v pozícii veriteľa rodičia žalobcu a v pozícii dlžníka samotný žalobca, v žiadnom prípade nie žalovaná. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje svedok O., otec žalobcu, ktorý mal požičať 4.930,- EUR, kde tento na pojednávaní vypovedal, že finančné prostriedky dával synovi, preto o požičaní ani nič nespísoval. Rovnako tvrdila aj matka žalobcu, že po príchode syna tomu odovzdala peniaze. Svedok Punka vo svojej výpovedi uviedol, že matka žalobcu sa kontaktovala s otcom žalobcu z dôvodu, že syn potrebuje peniaze na kúpu nehnuteľnosti. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovanej ohľadne druhej pôžičky, ktorej odovzdanie malo prebehnúť v banke, kde výpis z účtu VÚB banky, kde bol vklad 2.930,- EUR, nezakladá nárok žalobcu na pôžičku od otca, pretože vkladateľom tejto sumy bol žalobca a nie jeho otec. Pokiaľ by bola pravdou skutočnosť, že bol v tom čase otec prítomný v banke, nič nebránilo jemu tieto peniaze svojmu synovi na účet vložiť a nechať ich v hotovosti a následne ich syn vkladal na účet. Avšak ani postup osobného odovzdania peňazí otcom synovi nemal za následok, že žalovaná sa stala dlžníčkou a to s ohľadom na už vyššie spomínanú výpoveď otca, že dával peniaze synovi. Podľa názoru súdu v predmetnej veci nie je možné aplikovať ustanovenie § 511 Občianskeho zákonníka, keďže v tomto prípade žalovanú nemožno považovať za dlžníku. Len sám žalobca bol v zmluvnom vzťahu s rodičmi, ktorí jemu poskytli finančné prostriedky a ktorým tieto prostriedky aj sám vrátil. Súd má za to, že žalovaná sa nemala podieľať na vrátení pôžičky rodičom žalobcu, preto žalobu zamietol. V prejednávanej príhode nebol preukázaný taký záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanou, ktorý by zakladal nárok žalobcu, preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku v bode I. tohto rozsudku a žalobu zamietol.

20. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej ako procesne úspešnej strane konania priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Rožňava (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).